

Telefon števil. 3040.

VOJNI INVALID

GLASILO UDR. VOJNIH INVALIDOV KRALJEVINE JUGOSLAVIJE
OBLASTNEGA ODBORA V LJUBLJANI

List izhaja vsakega 25. v mesecu. Posamezna številka 1 Din. — Naročnina mesečno 1 Din. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirane pisma se ne sprejemajo. — Uredništvo in upravnništvo v Ljubljani. — Št. Peterska vojašnica. Telefon števil. 3040

Poročilo iz ankete in oblastnega občnega zbora.

Letošnje delegatsko zborovanje je bilo v Ljubljani dne 22. in 23. aprila ter je poteklo zelo veličastno in plodovito.

Kot običajno se je na predvečer dne 22. aprila vršila anketa, ki je reševala podrobnejše stvari, drugi dan zjutraj t. j. 23. aprila pa občni zbor. Oboje je bilo v dvorani Delavske zbornice na Miklošičevi cesti.

K anketi so se delegati z oblastnim odborom zbrali ob 20. uri in predsednik oblastnega odbora tov. Štefe jih je pozdravil rekoč, da preko njih pozdravlja tudi vse člane in članice.

Predstavil pa je tudi voditelja vseh jugoslovanskih vojnih žrtev, predsednika Središnjega odbora tov. Božidara Nedića ter starega sodelavca v udruženju sodnika tov. Miljutina Mrvaljevića in člana Središnjega odbora tov. B. Rankovića, ki so prispeli iz Beograda, da počaste naše zborovanje in pojasnijo našo situacijo, predvsem pa glede spremembe invalidskega zakona.

Vsi trije odposlanci so bili navdušeno pozdravljeni.

Tov. Štefe je nadalje poudarjal, da udeležba na delegatski anketi sicer ni polnoštevilna, ker je prišlo samo okoli 30 delegatov, gotovo pa bodo dospeli jutri na občni zbor še po večini vsi ostali.

Razprave naj se ne zavlačujejo preveč, vendar pa moramo vse predpriprave izvršiti dobro in točno. Delo ni važno samo za našo banovino, temveč za vse in upati je, da bomo v tem oziru prednjačili in še naprej uživali ugled in zaupanje.

Ker je poročilo Oblastnega odbora natisneno v »Vojnem Invalidu« in je imel vsak priložnost isto dovolj pregledati, lahko preidemo kar k debati o njem, in sicer najprej o finančni strani.

Še poprej pa naj blagajnik razloži postavke podrobno.

Tov. Osana je pojasnjeval, da smo kljub krizi, ki pritiska od vseh strani, s pomočjo dobrih organizacij dosegli po večini vse postavke, višje kot pa so bile predvidene po proračunu, in sicer koncesije, članarino, obresti od kapitala (ker je tu vpoštevanih še nekaj lanskim mesecem in je bila poslovna doba vsled zgodnjega občnega zbora daljša).

Pri izdatkih je prihranjeno pri plačah, nekoliko prekoračeno vsled izrednih slučajev pa so potnine, pisarniški stroški in zavarovanje.

Pojasnil je tudi bilanco, med tem pa je opozarjal, da Krajevne organizacije dolgujejo Oblastnemu odboru okoli 16.000 Din, kar naj uredi.

Tromesečna poročila o bilanci za ministrstvo socialne politike in narodnega zdravlja odpadejo, pač pa jih je pošiljati vsakega pol leta Oblastnemu odboru. Proračunov je bilo do sedaj poslanih v odobritev le kakih 10, zato naj organizacije skrbijo za točnost. Pojasnil je končno še proračun, nato pa je bila debata.

Tov. Tratnjek je vprašal, kako se razdeljuje podporni fond z ozirom na članarino plačujočega članstva, kar mu je obrazložil tov. Štefe.

Tov. Mlekuž pogrša v poročilu podatke po sklepu lanske ankete z ozirom na njegov predlog, in sicer število članstva po skupinah, priznani in odpadli, ter izvršene intervencije in vloge po predmetih, tako, da bi imeli statistični pregled delovanja organizacije.

Ker je v poročilu navedeno, da naj pri pobiranju naročnine posnemajo vsi drugi odbori Krajevni odbor iz Ribnice, ki ima kolikor članov toliko naročnikov, naj se pojasni, kako se glasi svojočasno sklep, da mora biti vsak član

tudi naročnik. Zakaj se organizacije niso tega držale? Lahko je potem reči, da imajo toliko članov in so tako velike. Krajevni odbor v Ljubljani pa se je natančno držal tega sklepa in je zato članstvo padlo.

Tov. Štefe je pojasnil, da statistike skoro ni mogoče napraviti točno, ker se stanje vsled stalnega reševanja pri invalidskih sodiščih vedno spreminja. Glede naročnikov pa je bilo treba upoštevati narodne manjšine (Kočevje, Čakovec, Lendava) ter da je vendar še nekoliko nepismenih, ali pa po več članov v družinah, po več članov tudi v nekatere hišah, in ni treba imeti vsakemu svoj list.

Tov. Mlekuž je vprašal, koliko je bilo iz podpornega fonda podeljenih podpor direktno pri Oblastnem odboru, nakar pojasni tov. Osana podpore tako zvanih prehodnih invalidov.

Nato je rekel tov. Mlekuž, da ni bila mišljena taka statistika po rešitvah, temveč po članarini, tov. Benedik pa je pojasnil, da tako statistiko Oblastni odbor ima, ni je pa smatral za potrebno objavljati. Tov. Tratnjek je poudarjal, da ne smejo igrati vloge nobene narodne manjšine in tudi mi ne smemo biti hlapi v pogledu na razmere med našim narodom v narodnostnem oziru v tujini. Zahteva, da se o tem sklepa.

Tov. Kovač je poročal, da ima napravljen dober načrt za statistiko, ki ga bo obrazložil jutri na občnem zboru.

Tov. Repnik predlaga, da se za Slovensko Bistrico uredi zadeva naročnine, ker je upravništvo vpisalo vplačilo onih, ki so dali za naprej in bi morali list redno prejemati, na stari obstoječi dolg.

Nato pa so vsi navzoči delegati podali svoja poročila o njihovih organizacijah in event. predlogih.

1. Beltinci: Tov. Šebjanič je poročal: Tam so imeli veliko in dobro organizacijo, ker pa se je gotova skupina odcepila v Veliko Polano, so nekateri prenehali biti tu in tam. Dobro bi bilo, da se organizacija v Vel. Polani razpusti.

Temu pa je ugovarjal tov. Tratnjek rekoč, da v Vel. Polani vseh 47 članov redno in dobro deluje.

2. Na Bledu: Tov. Rus poroča, da se je članstvo povečalo vsled razida organizacije v Bohinjski Bistrici. Precej članov pa je vsled slabe organizacije in nepoučenosti izgubilo svoje pravice, ker se niti niso pravočasno javili. Skrbeti bo treba, da se to popravi. Sploh bi bilo treba reorganizirati in združiti Bohinjsko Bistrico, Gorje in Bled v eno močnejšo organizacijo.

3. Brežice: Tov. Ilovkar pojasnjuje, da organizacija dobro deluje, kriva pa je današnja kriza, da so gmotno in s članstvom padli.

4. Iz Celja poroča tov. Kovač, da je članstvo v začetku leta nekoliko padlo, pozneje pa se je zopet za 75 pomnožilo. Razveseljivo je dejstvo, da je sresko načelstvo v Laškem odredilo privatnim podjetjem, da poročajo koliko imajo zaposlenih invalidov in da jih določeno število sprejmejo. Želeti je isto tudi od drugih oblasti. Akcija bo vsekakor organizaciji koristila.

5. Jesenice: Tov. Novak je poročal, da je redukcija povzročila zmanjšanje članstva, drugače pa je tako, kakor je že razložil tov. Rus.

6. Kamnik: Tov. Bremšak je pojasnil, da imajo zelo obširni organizacijski teritorij in je posebno članstvo iz Motnika in Špitališča zelo oddaljeno. Člani so v slabem gospodarskem položaju in so vsi revni. Kdor ne prejema pokojnine se za organizacijo noče zanimati. Iz Domžal, kjer je organizacija raz-

puščena, se oglašajo le oni, ki kaj rabijo. Občni zbor je sklenil vse vpisane še enkrat pozvati. Posebno oddaljeni pridejo šele takrat, ki jim ni več mogoče pomagati.

Radi oddaljenosti bi bilo treba postaviti več poverjenikov.

7. Konjice: Tov. Bukovnik je izjavil, da ljudje nimajo denarja za poravnavo obveznosti poleg tega pa je bilo nekaj časa slabo vodstvo. Upati pa je, da bo kmalu boljše.

8. Kranj: Tov. Kosmač je izjavil da je glavno ako bi organizacija dosegla zaposlitev članov ker je tam dosti nove industrije, pa nočejo upoštevati invalidov.

Tov. Štefe je pripomnil, da bi bila organizacija lahko veliko večja tudi ako bi inteligenca malo poprijela.

9. Ljubljana: Tov. Mlekuž je poudarjal, da semkaj prihaja članstvo iz različnih drugih krajev pa se začasno organizira. Zato število vedno valovi. Dostikrat bi bilo bolje, da ostanejo pri svojih domačih organizacijah. Tako imamo različne sloje in nekatere poznamo le deloma ali pa nič.

Odbor veliko dela, da pridobi za podpore, katerih razdeli vsako leto za 60000 do 8000 Din. Letos je razdelil tudi oblek za približno vrednost 15.000 dinarjev. Potrebno bi bilo, da bi se v okolici ustanovile še kake organizacije n. pr. v Domžalah, da ne bo vse zahtevalo ugodnosti iz Ljubljane.

10. Ljutomer: Tov. Pihlar je poročal, da se je organizacija precej poživela in povečala ker se je priklopilo članstvo iz Štrigove.

11. Marenberg: Tov. Urih je izjavil, da je organizacija, kljub temu, da je majhna, v redu, člani pa pričakujejo plugov, ki jih imajo dobiti in bi se v tem oziru pospešilo.

12. Maribor: Tov. Geč je izjavil. Kljub temu, da je teritorij zelo obširen, je organizacija dobra in temeljita. Poverjeniki imajo dobro zvezo s članstvom. Članstvo se je za 38 povečalo. umrlo pa jih je 11 v preteklem letu. Ako bo ostal invalidski zakon tako slab, bodo tudi člani gotovo popustili.

13. Novo mesto: Tov. Ropas je poročal, da je članstvo narastlo za 8 članov. Sedaj je 71 članov in članic ter 2 siroti. Delokrog je zelo velik ker se razteza celo v kočevske kraje. Pri organizaciji vzdržijo tudi reducirani. Članarina je po večini vsa plačana.

14. Polzela: Tov. Jelen je poročal, da ima tudi precej velik delokrog, ker se organizacija razteza v Solčavo in Gornji grad, kjer bi kazalo ustanoviti samostojni odbor. Drugače je delovanje redno.

15. Prevalje: Tov. Čreslovnik je izjavil, da bi bili pripravljeni radi močne organizacije prevzeti tudi Slovenjgradec, ki sedaj ne deluje. Delokrog je pa tako raztegnjen, da plačujejo nekateri celo članarino po pošti.

16. Ptuj: Tov. Senčar je pojasnil, da je organizacija velika, ima 205 članov, naročnikov na naš list pa celo 214. Tudi tam nekateri plačujejo po pošti, zato je težko radi markic ker ne prinesejo članskih knjižic. Najbolje bi bilo članske markice sploh odpraviti. Tudi bi bilo treba radi enotnega poslovanja založiti razne tiskovine.

17. Radovljica: Tov. Požar je izjavil, da je bila pred nekaj leti organizacija oslabela, potem je narastla, sedaj pa zopet padla. Veliko članov prihaja samo po pomoč.

18. Ribnica: Tov. Škrabec je poročal, da je organizacija narastla za 20 članov. Ker je bila v poročilu pohvaljena, so mu celo očitali, da najbolj pri-

tiska na članstvo. Mogoče se bo organizacija še povečala, kar je le za članstvo dobro.

19. Selca nad Škofjo Loko: Tov. Srebrnjak je izjavil, da je tamkaj vse organizirano in imajo tudi 2 naročnika več kot članov. Razmere med članstvom pa so slabe, ker je tam le lesna industrija, ki ne deluje. Želja je, da bi se pravilnik o zaposlovanju malo bolj uvaževal.

20. Sevnica: Tov. Senica je poudarjal, da ima organizacija težko stališče ker je skoro vse članstvo reducirano. Tudi brezposelnost je velika in se bo organizacija poživela, ako se bo dalo kaj urediti glede zaposlovanja.

21. Slov. Bistrica: Tov. Repnik je izjavil, da je bila organizacija precej zavožena, zato se ne more povzpeti. Invalidi iz mesta se premalo brigajo, zato jim slede oddaljenejši. Skoro vsi dolgujejo članarino.

22. Šmarje pri Jelšah: Tov. Čanžek je poročal, da ima organizacija 116 članov, veliko pa je neorganiziranih, zlasti iz okolišev Kozja in Rogatca, katere bi bilo treba pridobiti, ali pa ustanoviti še kako novo organizacijo.

23. Šoštanj: Tov. Kugovnič je rekel, da se je organizacija poslabšala samo vsled reduciranih, ki so izgubili pravice, drugače pa deluje kot po navadi. Člani se pritožujejo, da dobivajo prepočasne svoje železniške legitimacije.

24. Trebnje: Tov. Blagotinšek je izjavil, da je tam največja naša organizacija na Dolenjskem, ker je velik del članstva celo od Višnje gore. Članstvo je revno toda zavedno. Zaveda se, da je le v organizaciji rešitev in da Središnji odbor za nas dobro deluje, zato mu vse priznanje in hvala. Zavzema naj se energično, da se pospeši novelizacija inv. zakona in doseže poleg vsega drugega tudi polovična vožnja za vdove.

25. Velike Lašče: Tov. Prijatelj je povedal, da organizacija v redu deluje.

26. Zagorje: Tov. Valent je navajal stanje članstva in organizacije, primerjal veliko revščino in potrebe članov in predlagal poverjenika za Litijo in Medijo.

27. Žiri: Tov. Tavčar je navedel, da je 53 članov in organizacija deluje boljše kot lani. Manjka dobrih delavcev. Kriza je zelo velika, zlasti ker so ob meji.

18. Žužemberk: Tov. Vidmar je poročal, da so izgubili precej članstva, ako se ne bo popravil invalidski zakon, pa se je bati še slabšega ker so razmere jako slabe.

S tem so podali vsi delegati svoja poročila o stanju organizacije.

Tov. Štefe jih je pozval, da naj vso drugo kritiko ozir. predloge razlože na občnem zboru.

Anketa je nato še pripravila predlog za konstituiranje občnega zbora, nato pa je bila zaključena.

Drugi dan 23. aprila t. l. ob 9. uri se je vršil Oblastni

občni zbor,

ki ga je nekoliko po 9. uri otvoril predsednik tov. Štefe s pozdravi.

Pozdravil je zastopnika kralj. banske uprave g. sekretarja Jurico, zastopnika dravske divizijske oblasti podpolkovnika g. Kneza, zastopnika vojnega okruza kapetana g. Oblaka, zastopnika mestne občine g. dr. Rusa Mavricija, zastopnika oddelka socialne politike kralj. banske uprave g. Kuhariča, zastopnika invalidskega sodišča sodnike gg. dr. Kresnika in dr. Schauerja, zastopnika drav. finančne direkcije g. Kareninija, zastopnika Udruženja rezerv-

nih oficirjev gg. Pogačnika in Božiča, zastopnika Zbornice za trgovino, obrt in industrijo g. Žagarja, zastopnika našega tiska g. Mrzela, zastopnika Narodne odbrane g. Mlekuža, zastopnika Streljačke družine g. Jevaka, zastopnika naših slovanskih sotrpinov od Zveze ruskih invalidov iz Ljubljane podpolk. Seljanina in kapetana Ponaža. Z izrazom, da nas zelo dirne ker se naši tovariši bivši bojevniki, ki nam stoje vedno ob strani tako zanimajo za našo stvar, je pozdravil zastopnike Zveze bojevnikov iz Ljubljane, ki so se udeležili v častnem številu pod vodstvom podpredsednika tov. Marinka Iva. Tudi je zelo prijetno pozdraviti v naši sredini našega prijatelja, svetovalca in pomočnika sodnika g. Rusa iz Višnjegore.

Zelo vzradoščeni pa smo, da se redko kdaj zgodi, da zopet pozdravljamo v naši sredini naše prvobornike brate in tovariše odposlance Središnega odbora iz Beograda, in sicer našega predsednika tov. Božidara Nedića in tudi Miljutina Mrvaljevića ter B. Rankovića, ki jih objemamo z bratsko ljubeznijo.

Občni zbor invalidske organizacije je tako važen za splošno državno in socialno invalidsko vprašanje, da oni, ki niso sodelovali ali se za to niso zanimali, tega ne vedo in ne razumejo. Takoj po svetovni vojni smo se združili v organizacije, da pomagamo drug drugemu. Uspelo nam je, da smo bili upoštevani na najvišjih mestih. Tako nam je naš Najvišji pokrovitelj Njegovo Veličanstvo kralj Aleksander I. blagovolil pokloniti letos zastavo v znak priznanja naših zaslug. Danes nam je čast poslati Njegovemu Veličanstvu sledeči pozdrav:

»Invalidi dravske banovine, zbrani na letnem rednem obnem zboru v Ljubljani pozdravljajo Visokega svojega zaščitnika in dobrotnika ter kličemo iz globine duše.

Naj živi Njega Veličanstvo kralj Jugoslavije!

Naj živi Vzvišeni kraljevski Dom.«

Občni zbor je sprejel brzojavko z velikanskim navdušenjem.

Dalje je predlagal tov. Štefe brzojavke in sicer gospodu predsedniku vlade, ki se glasi:

»Invalidi dravske banovine s svojega rednega obnega zboru, se obračajo s toplo prošnjo do Vas, da izdejavite čimprejšnjo razpravo v Narodni skupščini o spremembah in dopolnitvah invalidskega zakona in njega zakonitev, ker je v tem rešitev naših invalidov iz bede.«

Tretji brzojavni pozdrav je bil sprejet sledeče:

»Gospodu ministru vojske in morarice:

Invalidi dravske banovine s svojega rednega obnega zboru toplo pozdravljajo visokega predstavnika drage nam jugoslovanske vojske in kličemo

Živela vojska, živela Jugoslavija.« (Veliko pritrdjevanje.)

Končno je predlagal brzojavko našemu dobrotniku, zaščitniku in rojaku g. Ivanu Puclju, ministru socialne politike in narodnega zdravlja:

Invalidi dravske banovine pozdravljajo svojega častnega člana in ministra proseg ga, da se v poslednjem trenutku našega pričakovanja rešijo spremembe in dopolnitve invalidskega zakona, ki jih je predložil Središni odbor, ker je to edina rešitev vseh nas nahajajočih se v težkem materijalnem položaju.

Naj živi socialni delavec in zaščitnik nezaščitenih gospod Ivan Puclj.«

Tov. Štefe je nadaljeval.

Spominimo se tudi onih tovarišev, ki so izkravali na bojnih poljanah ali podlegli vsled ran in bolezni ter vseh umrlih članov in članic.

Zbor je vstal in zaklical trikrat »Slava!«

Nato pa je prečital tov. Rus predlog za konstituiranje obnega zboru:

Sprejet je bil za predsednika obnega zboru tov. Mlekuž Vekoslav iz Ljubljane, za zapisničarja tov. Tomc, za overovatelja tov. Senčar in Požar, v verifikacijski odbor tov. Osana, Rus in Geč, v odbor za predloge in pritožbe tov. Benedik, Kovač in Škrabec, v kandidacijski odbor pa tov. Novak, Rus in Kovač.

Tov. Mlekuž je prevzel predsedstvo zborovanja in se zahvalil za zaupanje.

Besedo pa je povzel zopet tov. Štefe za poročilo predsednika: Znano je, da je bilo letošnje leto zelo delavno. Od

zadnjega obč. zbora je treba beležiti velike uspehe. Očistili smo vse težkoče iz varstva nad našim udruženjem. Pri tem je delal oblastni in vsi krajevni odbori.

Udruženje je bilo raztrgano toda z našo pomočjo je isto Središni odbor rehabilitiral. Gotovi krogi niso več verovali v našo poštenost in zasluge toda uspelo jih je prepričati, da stojimo na socialno humanitarnem in nacionalnem stališču.

Invalidi Jugoslavije smo se enkrat in to prvi zedinili in to za nas vedno obstoja.

Oni, ki nas prezirajo naj vedo, da delamo ali trpimo le za bodočnost velike domovine Jugoslavije, za katero smo se žrtvovali.

Tudi oni, ki so hoteli mazati karto Evrope naj vedo, da gredo le preko naših trupel.

Ponosni smo, da smo dobili Najvišje priznanje od našega dobrotnika Nj. Vel. kralja, ki nam je podaril jugoslovensko zastavo.

Podrobnejši stvari ne bom razkladal, ker smo jih podali v našem glasilu. Delegati naj objektivno sodijo.

Dolžnost pa je, da se s tega mesta zahvalim banu dravske banovine g. dr. Marušiću za moralno in gmotno pomoč udruženju ter vsem bratskim organizacijam, ki so nas kakorkoli podpirale.

Tovarišem iz Oblastnega odbora ne bom izrekal zahvale, ker smo med seboj dovolj vzajemno in bratsko vezani in skoro neločljivi.

Želim, da nas danes navzoči predstavniki pravilno razumejo in odnesejo najboljšo utise ter naj zainteresirajo oblasti za našo pravično stvar.

Naj živi socialna pravda, invalidska zavest, velika Jugoslavija in vsi Slovani.

V imenu tovariške Zveze bojevnikov iz svetovne vojne se je oglasil podpredsednik tov. Marinko.

Prinašam pozdrave od našega predsednika generala v p. g. Maistra. Današnji impozantni in zgodovinski občni zbor je pokazal odločno voljo, da greste najprej k izvojevanju pravic. Odpravili ste najprej skrbstvo nad vami kar je bilo najprej potrebno, ker le svobodno izvoljeni funkcionarji bodo pravilno tolmačili vaše težnje. Boli vas, ker na merodajnih mestih ne najdete pravega razumevanja in ko pravijo, da je prevelika finančna kriza, a vendar gre za pomoč najbednejšim.

Invalidi so v krizi od onega trenutka, ko so bili ranjeni.

Ko bomo klicani na branik domovine smo gotovi, da se bodo vsi kličej razbili na naših prsih. Ako bomo naprej tako složno delovali, bodo morali slišati naše klice. Ne prosimo milosti ampak lahko zahtevamo. Organizacija bojevnikov bo vedno z vami v fronti. (Živahno pritrdjevanje). Spomnil se nas je tudi naš prijatelj in tovariš sobojevnik, bivši kurat, g. Bonač, ki je poslal obnemu zboru sledeče pismo:

»Iz krvavih bojnih poljan, odkoder ravnokar prihajam in sicer naravnost s Svete gore, Sv. Gabrijela, Fajtihraba, Grada pri Mirni, Doberdoba, Sv. Ivana v Devinu, pošiljam zboru naših trpinov najiskrenejše pozdrave z željo, da bi se uresničile vse njihove tako dolgo že vojevane, a še ne docela izvojevane pravice.

Prelita kri jih terja in junaki v grobovih gromko kličejo: Dajte onim, ki nosijo grozni žig prestanega gorja na lastnih udih in ki so živ protest proti novim vojnjam kar jim gre po najsvetejšem pravu z njihovo krvjo namočene zemlje in po pravu enega Boga, ki je z ranami najstrašnejšimi in z lastno krvjo do poslednje srage prelito, odrešil svet propasti in teme.

Bog z Vami v edinosti in slogi bodi vsigdar naša bojevnika moč, sila in zmaga!« (Veliko odobravanje.)

Tov. Mlekuž je dal na debato poročilo Oblastnega odbora, ki je bilo že na anketi predelano. Ker se nihče ni oglasil, je v imenu Nadzornega odbora poročal predsednik tov. Jevak, da so vse knjige pregledane in v redu, zato predlaga absolutorij, ki je bil soglasno podan.

Tov. Tomc je kot prvi referat podal sliko današnjega stanja v našem vprašanju.

Po tolikem reševanju in spremembah smo prišli do najslabšega položaja, ki ga moramo poleg še tako velike krize danes čutiti.

Slika kaže, da je skoro dve tretine prejšnjih upravičencev popolnoma ali deloma reduciranih.

Odpadli so vsi z notranjimi boleznimi ker se to ne priznava za invalidnost.

Odpadli so vsi izpod 20%, čeprav se jim je poslabšalo in bi jim bilo nujno potrebno dati vsaj delno zaščito. Kljub pravomočnemu priznanju so bili enostavno brisani.

Vsak kdor ima le malenkostno kaznen iz koristoljuba je za vedno obsojen na izgubo vseh pravic. So celo slučajni kazni v času vojne, ko dotični še niti niso bili invalidi in niso slutili, kaka usoda jih čaka.

Še huje je, ker gredo posledice kazni celo na nedolžne družinske člane, ki so izgubili vse pravice ako so bili njih očetje kaznovani.

Ob vse pravice so v inozemstvu živeli, ki se niso v 2 letih po odhodu povrnil. S to dobo odsotnosti jih je dolžba v inozemstvu že našla, po večini pa še niti danes ne vedo za njo. Če nimajo od nas zaščite v inozemstvu, bi jo morali dobiti vsaj po prihodu domov.

Poleg tega so vzrok različne nemoralnosti, katere se presoja jako strogo in krivično, da vsled tega mnogi izgubljajo vso zaščito. Roditi nezakonkega otroka, beračiti in več takih slučajev je, da se dotičnim vzame vsa pravica vojnih žrtev.

Vojne vdove in sirote izgubljajo pravice ako so njihovi možje ali očetje umrli za boleznimi po bolnicah ali doma, ko so prišli napol mrtvi domov brez priznanja ali pa premalimi procentov, ali pa ne morejo danes dokazati, kje in kdaj so bili dotični poškodovani.

Poleg teh, ki izgubljajo vso zaščito in pomoč, pa imamo še drugo pretežno večino vojnih žrtev, ki jim je odvzeta pokojnina, druge zaščite pa itak ne rabijo.

To pa jim odreja davčni cenzus.

Davčna osnova se jemlje nerazumljivo čudno. Vpoštevajo se davek ali v času onesposobljenosti ali današnji davek, t. j. kateri odbija invalidnino.

Poleg tega pa se jemlje davek zadrž, t. j. celih družin za poedine osebe. Ali je to invalidovo imetje in dohodek, kar ima n. pr. njegov brat kot posestnik domačije?

Vsi ti in še mnogi podrobni vzroki so napravili skoro popolno redukcijo v vrstah vojnih žrtev.

Ali ni potem treba spremembe? Občni zbor naj enoglasno apelira, da bo načrt, katerega je Središni odbor predložil na vsa merodajna mesta, nujno sprejet.

Tov. Blagotinšek: Opetovano sem že zastopal naš Kraj. odbor kot delegat toda izredno je to, da nas je počastil sam predsednik Sred. odbora še z dvema tovarišema. Iz tega se vidi smisel za bratsko ljubezen in delo. Lahko smo ponosni, da je naša invalidska zgradba po potresu zopet vzdignjena in da s ponosom gledamo vanjo. Pozdravljen predsednik in tovariši od vseh vojnih žrtev iz dravske banovine. Sporočite vašim južnim bratom tople pozdrave.

Tov. Mlekuž: Že dolgo nismo imeli sreče pozdraviti naše brate in tovariše iz Beograda, posebno pa tov. Nedića, ki je budno pazil na naše pravice in v najhujših borbah stal v naših vrstah. Odkril je tisto zagrinjalo, da smo se pokazali pošteni, ki smo se pripravljali boriti za našo prostost.

Oglasil se je tov. Nedić. Delegati bratje! V sredini ponosne organizacije sem vzradoščen in dovolite, da se najprej zahvalim za pozdrave meni in mojim tovarišema. Poznam vse trpljenje, ker sem hodil z vami preko tuge in bolov. Prihajamo med vas v momentu, ko se nahajamo v zelo slabem stanju, toda gledamo, da to pade. V naših rokah sta orožje in morala. Dokler čuvamo to, čuvamo domovino, ki bi drugače ne imela življenja. Danes so momenti, ko popušča volja. Dolžnost bojevnikov, ki so branili zemljo pa je, da pošteno mislijo in govorijo. Nisem fanatik z bogve kakšno vero toda iz naroda gre morala. Lahko pa rečem, da prave ne bo, dokler se narod ne oddolži onim, ki so najbolj zaslužili.

Prihajam kot predsednik Sred. odbora in kot vaš izvoljeni delegat. Hvala

vam najprvo, da ste upalili svobodo v udruženje.

Invalidsko vprašanje se ne bo nikdar popolno rešilo. Ljubezni človeka proti človeku ni. To se vidi, ker ga gledajo v bedi in prosjačenju.

Kulturni narodi so si nad invalidskim vprašanjem lomili vratove. Pri nas pa se dela mnogo bolj radi sporta kot po dolžnostih.

Prva potreba po naši rehabilitaciji je bila, da smo zahtevali pravo zaščito. Privatna incijativa mora rešiti invalidsko vprašanje. Rešiti je treba problem, ki gre že 10 letje preko nas. Podrobno se ne bom spuščal v razlago, saj itak poznate vsi naše razmere. Omenim le, da se je ravno pri Slovencu dr. Žerjavu svoj čas z ljubeznijo reševalo, toda vse je propadlo.

Na podlagi vsestranskih mnenj, smo naredili načrt sprememb in ga obrazložili narod. skupščini, posebno pa še ministru financ. Treba je kritja in finančni minister nam je dal izjavo, ki so mogoče.

Vzeli smo najprej najbednejše, bolne, tuberkulozne, zmrzle itd. Povsod se počasi novelira in dopolnjuje in zatem moramo iti tudi mi.

Imam 16 ran, toda upoštevam bolj one, ki so bolni in se niti ne morejo geniti.

Dokler ni bilo budžeta, ni misliti na izboljšanje, ni pa razloga o tem dvomiti. Dobil sem izjavo, da se bo preskrbelo in se na tem dela. Kadar bo podlaga, bo naš načrt lahko v 7 dneh sprejet.

Danes moramo biti zadovoljni, da smo rešili še eno veliko vprašanje.

Jabolko razdora med našim udruženjem in oficirskim udruženjem je bil neki fond, ki stoji že 60 do 70 let naložen za invalidski dom.

Šlo je za uporabo istega in se je mislilo na dom oficirjev in invalidov v vrednosti kakih 20 milijonov. Po 15 letih je spor likvidiran, ko je padlo rešenje, da je denar v naših rokah za povzdigo invalidskega doma v Beogradu, kjer hočemo zbirati siromašne invalide in sirote.

Tudi je zelo težka točka in skoro sramotno je da govorim, da čaka okoli 8000 invalidov pri nas na zaposlenje. Zbrali smo statistiko in v drž. službi, kjer imamo 180.000 mest in 12.000 samih vratarjev, je vsega komaj 1664 invalidov.

Pa tudi v privatnih službah nismo našli med 50.000 delavci nobenega invalida. Nasprotno pa se protežirajo inozemci.

To pa zato ker se ni vodilo statistike in ker se po pravilniku ničesar ne napravi.

Zakaj se ne brigajo za nas? Zato, ker 15 let nismo bili eksponenti nobene stranke. Toda mi nočemo žrtvovati svoje visoke morale, ki smo jo zaslužili. Mi pripadamo samo stranki Kralja in domovine! (Viharno odobravanje.)

Nato je govoril še tov. Mrvaljević, ki se je najprvo zahvalil za ljubeznivi sprejem.

Prošlega leta sem odnesel iz vaše skupščine najdiscipliniranih in najsolidnejših kjer je harmonija in disciplina, moralno zadoščenje. Ko zahtevamo zakon, moramo gledati na dve glavni stvari, t. j. ekonomsko sposobnost in pomoč.

Prvo je, da ima invalid fizično sposobnost, da ni balast družbi.

Pri izdelavi inv. zakona iz leta 1929 niso imeli najosnovnejših pojmov socialnega vprašanja. Zato je pokazal najgoršo sliko. Hoče le da reducira.

Kako se more smatrati, da bolniki niso invalidi? Z enostavnim črtanjem 20% invalidov jih je odpadlo okoli 12.000.

Ali je oportuno deliti revne in bogate in staviti nek cenzus po davku 120 Din? Pred 60 leti, ko so delali invalidski zakon, so to bolj razumevali. In potem zadrage, ki niso povsod enake. Tukaj ne more veljati obče pravilo. Treba je deliti razmere. Sin lahko od doma odide brez vsega. Na ta način imamo danes 60% reduciranih. Da je zakon pogrešil, se vidi, ker je bil takoj dvakrat spremenjen.

Zato je prva dolžnost udruženja, da vodi borbo za spremembe. Najprvo je treba popraviti najslabše, potem pa naprej s socialnim razumevanjem in uvidevnostjo.

Zelo slab ustroj imamo pri reševanju. Imamo 16 divizijskih sodišč, ki naj

rešijo okoli 400.000 premetov. Zato pa po 5 letih ni niti polovica rešena. Ta sistem je treba spremeniti. Sodniki morajo dobro in pravilno interpretirati invalidski zakon in ne smejo pozabljati, da je to socijalni zakon.

Nadejam se, da bodo spremembe to popravile.

Za njim je govoril tov. Vuk. Občni zbor pomeni invalidski parlament. Predgovorniki so razložili vse zahteve, ki jih moramo staviti. Položaj je jako mizeren, javnost pa nas gleda kot da ne spadamo v človeško družbo.

Ne morem zamočlati nekaj momentov, na katere hočem spomniti.

Pred kratkim sem srečal deklico, ki je prosila. Vprašal sem jo po družini in povedla me je domov.

Oče je brezposeln s 5 otroci, stari mi od 4—8 let. Mati bolna. Stanovanje v kuhinji, otroci leže po predalčkih od kredence. Nikjer hrane in kuriva. Povedal mi je, da je reduciran invalid.

Ni oblasti, ki bi temu pomagala. V Trbovljah je bilo reduciranih 16 invalidov. Z milijonskimi dohodki se ni moglo obdržati v službi teh 16 invalidov.

Nekdo je v potrebi, obupu in depresiji nekaj malega ukradel. Izgubil je vse invalidske pravice. Ali ni to krivično.

Ako je vojna vdova dobila nezakonskega otroka? Kaj je pregrešila? Ali je to nekaj sramotnega, ko pa se na drugi strani prireja celo materinske dneve. Nato je prečital tov. Vuk resoluciji, kateri je izdelal odbor za pritožbe in resoluciji.

Glasita se:

Resolucija I.

Občni zbor invalidov in vojnih žrtev dravske banovine z bolešjo konstatira nenavadno obupen gospodarski položaj, v katerem se danes nahajajo invalidi in vojne žrtve vsled slabih zaščitnih odredb invalidskega zakona od 4. junija 1929.

Posebno poudarjajo neupravičeno redukcijo invalidov in vojnih žrtev. Pridobljene pravice z invalidskim zakonom od 1925. leta so bile z novim invalidskim zakonom iz leta 1929 odvzete in je tako nad 60% invalidov prizadetih in celo nepriznanih.

Trkamo na socijalna čustva odločujočih faktorjev in prosimo, da se zavzamejo z vsem svojim vplivom, da naše, Narodni skupščini predložene spremembe in dopolnitve Invalidskega zakona od leta 1929 čimprej uzakonijo.

Ker pritiska danes na nedolžne žrtve vojne največja beda, zahtevamo, da se z uzakonitvijo naših dodatkov in sprememb ne odlašajo.

Obenem poudarjamo, da smo in bomo stali na braniku za našo veliko in nedeljivo Jugoslavijo.

Resolucija II.

sprejeta na rednem občnem zboru Oblastnega odbora UVI za dravsko banovino dne 23. aprila 1933 v Ljubljani.

Zbrani delegati vseh Krajevnih odborov konstatirajo:

1. Vsled zmanjšanja kreditov za ortopediranje invalidov za leto 1933-34 je morala protezna delavnica v Ljubljani omejiti obratovanje na 4 dni v tednu.

Ker že dosedanja sredstva niso zadostala za izvedbo vsega povpraševanja vojnih invalidov, je sedaj naravnost nevarnost, da ne bodo invalidi mogli dobiti protez, kar bo še povečalo njihovo obupno stanje.

Zato zahtevamo, da se preskrbijo dovoljena sredstva za neomejeno obratovanje. Invalidom, ki so zgubili ude, se ne sme še ta nesreča poslabšavati, nego se še mora blažiti.

2. Še danes, po preteku 4 let, niso prevedbe invalidov in vojnih žrtev po invalidskem zakonu iz l. 1929 izvršene. S tem je zopet povzročena velika krivica in beda vojnim žrtvam. Lokalna invalidska sodišča se sicer trudijo reševati čim hitreje, a primanjkuje jim strokovnih moči in materialnih sredstev.

Zahtevamo, da se, dokler se ne uzakonijo dodatki in spremembe, ki smo jih predložili Narodni skupščini, ustvari možnost, da se prevedbe hitreje vršijo.

3. Danes se trafike ustanavljajo, ne da bi to lokalni interesi zahtevali. Monopolski upravi gre pač pri tem samo za fiskalne interese in so ji potrebe invalidov in vojnih žrtev malo mar.

Eksistenca mnogih vojnih žrtev je radi tega v korist boljše situiranih slojev (gostilničarjev, trgovcev) ogrožena.

Zahtevamo, da se naj izvrši revizija vseh koncesij, ki so bile izdane nezakonskim osebam.

4. Zahteve po odkupninah invalidnin nižje odstotnih invalidov se množijo. Ministrstvo za soc. pol. naj uvede za dosego krajši postopek in z dovoljenimi sredstvi omogoči, da bodo vse zaprosene odkupnine realizirane.

5. Določbe invalidskega zakona v pogledu zaposlovanja invalidov in vojnih žrtev, se ne izvajajo.

Zahtevamo, da se te določbe invalidskega zakona striktno izvajajo.

6. Zaostanki na invalidninah tvorijo veliko postavko. Procedura je jako dolgotrajna in prizadeti od obče bede težko čakajo, da dobe te pripadajoče dajatve.

Zahtevamo, da se to poenostavi in čimprej izposlujejo za izplačilo potrebnih kreditov.

Obe resoluciji sta bili soglasno sprejeti.

Sledila je volitev Oblastnega odbora.

Tov. Rus je v imenu kandidacijskega odbora predlagal, da ostane nespremenjeni stari odbor in sicer tov. Štefe Matko, Metlika Ivo, Benedik Slavko, Osana Miroslav, Tomc Stanko, Mirtič Josip, Maček Franc, Vuk Ivo in Juvan Fricko, namestniki tov. Dornik Feliks, Serbec Miha in Fakin Pankracij. — Nadzorni odbor: Jevak Matej, Zore Josip, Plehan Mirko, Novak Jernej in Kramar Ivan, namestniki tov. Bajželj Jernej, Jus Janko in Trebušak Franc. Odbor je bil soglasno izvoljen.

Dalje je predlagal delegata za širši Središnji odbor tov. Štefeta in Tomca, namestnika pa tov. Osana Miroslava in Benedik Miroslava in delegata za kongres tov. Rusa, Mlekuža, Mravljeviča in

Kovača, namestnike tov. Osano, Benedika, Mirtiča in Metlika.

V imenu ruskih invalidov je govoril g. polkovnik Seljanin in sicer je izrazil pozdrave in zahvalo za skupno medsebojno pomoč. Konečno je še tov. Kovač razložil načrt novih statističnih pol za invalidsko statistiko. Sklenjeno je bilo, da jih bo Oblastni odbor proučil. Nato je bil občni zbor zaključen. Omenimo še, da so bili na obč. zboru navzoči poleg delegatov, ki so vsi govorili na anketi po vrsti in jih tamkaj imenujemo še sledeči tov. Maček iz Logatca, Šimnic iz Gorij, Žabkar iz Krškega, Düh iz Murske Sobote, Ravnikar iz Škofje Loke in Kokalj iz Trbovelj.

Iz finančnega zakona za leto 1933-34

Isti vsebuje nekaj važnih določb, ki se tičejo našega vprašanja, zato jih prinašamo s primernim pojasnilom.

Najprvo navajamo samo odstavke dotičnih določb:

Minister za socijalno politiko in narodno zdravje se pooblašča, »da sme izplačati do vsote 1.000.000 Din osebne izdatke invalidskih sodišč in višjega invalidskega sodišča za proračunsko leto 1932/33 iz dohodkov narodnega invalidskega fonda«.

»Da sme ustanoviti kljub predpisom §§ 63 in 90 invalidskega zakona več oddelkov pri tistih invalidskih sodiščih, ki so natrpna z velikim številom nedovršenih invalidskih predmetov in dopolnjevati nezadostne proračunske kredite za osebne in materialne izdatke invalidskih sodišč iz dohodkov narodnega invalidskega fonda.«

»Da se more v tem proračunskem letu vršiti izplačilo tistih obveznosti iz prejšnjih let, ki doslej niso prijavljene ministrstvu za finance in zato niso obsežene v mojih obstoječih rešitvah, izdanih v tem in prejšnjih proračunskih letih, se morajo vročiti oddelku za državno računovodstvo 30. septembra 1933 spiski vseh neporavnanih obveznosti iz prejšnjih let, ustanovljenih do vstetega 31. marca 1932.«

»Državni in samoupravni osebni upokoenci ne smejo biti zaposleni pri državi in državnih podjetjih. To se ne nanaša na upokojene univerzitetne profesorje, ki delujejo kot priznani znanstveniki na univerzi v svojstvu honorarnih profesorjev, na upokojene univerzitetne profesorje, ki delujejo kot tehnični strokovnjaki pri reviziji zloženih operatov, na stenografe v narodnem predstavništvu, na uradnike centralnega tiskovnega urada, kakor tudi na upokoence — vojne invalide.«

Prvi dve določbi pomenita, da se

sme razširiti invalidsko sodišče, kjer akti preveč zastajajo.

Važno pa je to, da se bodo zaostale pokojnine na podlagi pobotnic, katere pošljejo oni invalidi ter vdove, ki imajo dobiti pokojnino za nazaj iz prejšnjih let, prijavile ministrstvu financ šele dne 30. septembra 1933.

Šele po tem datumu bodo mogle biti izplačane, zato nima pomena, ako pišete in vprašujete, kdaj bomo dobili plačano za nazaj.

Invalidi, ki so državni upokoenci, pa kljub prepovedi za druge upokoence se vedno lahko ostanejo kot dnevničarji ali pogodbeni uslužbenci v državni službi.

Za one, ki so jim podeljeni plugi.

Na razpis ministrstva socijalne politike in narodnega zdravja je vložilo več naših tovarišev prošnje za podelitev plugov. Nekaterim so plugi tudi podeljeni, samo dobili jih še niso.

Ker sedaj država ne dobiva takega orodja več od reparacij, so bili od gornjega ministrstva plugi za invalide naročeni v tovarni železa v Osijeku.

Več naših tovarišev je dobilo pozive te tovarne, da naj prejem plugov potrdijo, kar so tudi storili, toda jih niso še dobili.

Z ozirom na vprašanja se je naš Oblastni odbor obrnil na tovarno železa v Osijeku in dobil odgovor, da so baš pred kratkim dospele surovine in se plugi že izdelujejo. Te dni se bodo pričeli že razpošiljati; vendar pa bo šlo polagoma, ker je vsega skupaj naročenih preko 850 plugov. Dotični tovariši, ki so jim plugi podeljeni, naj torej nekoliko počakajo.

IVAN VUK:

Črtica iz tragedije.

»Pravica? ... Ali je res na svetu pravica? ... Ali ni vse to, kar pravijo: pravica, samo svoje vrste laž, da lahko ponižujejo človeka in ga mučijo? Ali ni satan oblekel obleko pravice in vsilil človeku svoje nauke o bogatih in revnih, o gospodi in delavcu, o izvoljenih in zavrženih? ... O zavrženih?«

Misel se je ustavila pri tej besedi in jo gledala. »Kaj smo res, mi, ki nam pravijo delavski sloj, ki moramo trdo delati in slabo živeti, zavrženi?«

Tedaj so se ji naenkrat pojavile v mislih Tončkove besede, radi katerih ga je posvarila, da ne sme tako govoriti in ki so jo gledale:

»V katekizmu so zapisani kot v nebo vpijoči grehi.«

Nehote ji je zbežal preko lica bridek nasmeh:

»V katekizmu, da! ... In še kje?«

Nekaj ji je odgovorilo tiho:

»V delavskem sloju. Bog kaznuje te grehe na delavskem sloju...«

»Nesramnost,« je odgovorila in ni se zavedala te besede.

Lokomotiva je zopet zapiskala nekje tam zunaj... »Revdka,« je zamrmrala mati. »Rodila sem vaju — ne smeta trpeti...«

Hrbet se ji je pripogibal globoko navzdol. V obraz je ni bilo mogoče videti in nikdo je tudi ni videl. Zakaj pozna noč je bila, strašno mrzla, jasna, in nikogar ni bilo na tistih stranskih ulicah, kjer je šla. Samo sneg je ostro škripal pod njeno nogo.

Na hrbtu ji je ležala vreča... Premog je bil v nji, premog, da jutri skuha kavo in segreje vsaj nekoliko kuhinjo.

Težka je bila njena pot. Premog sam ni bil tako težak, toda nekaj drugega, nekaj, kar jo je prisililo

do tega koraka, kar se ji je sedaj neprestano rogalo in jo strašilo, tisto je bilo težko.

»Kradla si,« ji je govorilo. »Ne veš, da je zapisano: »Ne kradi!««

Odgovarjala je v mislih, se opravičevala:

»Prvič v življenju se je to zgodilo... Prisiljena od družbe, v kateri živim.«

Ali tisto ji je vedno govorilo:

»Kradla si... Ni izgovora. Tako je zapisala ta družba, v kateri živiš!«

»Za otroka. Za drobna otroka, da ne zmrzneš... Da ne zbolita.«

»Kdo te je silil, da si ju rodila,« je govorilo. »Kdor ne more živeti otrok, naj jih ne rodi... Če so otroci, ki jih staviš za vzrok, da kršiš zakone, naj umrejo... Samo ne kradi!«

»Ne bom več...« je zagotavljala. »Samo jutri, da bosta pila kavo. Nismo že štirinajst dni segreli kuhinje, edini prostor, v katerem stanujemo. Tonček mora v šolo. Učitelj ga hvali, uči se dobro, nadarjen je... Ali učiti se mora v mrzli kuhinji...«

Težko je nesla, vsa izmučena...

Kar jo nekdo potrkna na ramo.

Vsa prestrašena je klecnila. Vreča se je zvalila s pleč.

Pred njo je stal mož postave, toplo oblečen in vprašal:

»Kaj nesete tako pozno ponoči in tako težko?«

Mati je trepetala.

»Premog,« je zajecjlala.

»Mhm... Premog?«

»Kdo vam ga je dal?«

»Kupila sem ga.«

»Kupila? Mhm... Ali prodajajo tako pozno in kje?«

Ni mogla odgovoriti. Solze so ji padale po licu in zajecjlala je:

»Devetletnega sinčka imam in petletno hčerko. Samo kuhinjo imamo, a nobenih drv in premoga. Pa takšna zima... Že štirinajst dni nismo kurili...«

»Že prav, žena,« je rekel človek-oblast. »Ali krasti se ne sme!«

Mati je zajokala.

»Krasti? ... Ali sem zares kradla? ... Ali je to zares tatvina?«

»Prilastiti ste si tuje blago... In to je tatvina.«

»Tuje blago,« je ponovila kakor sama zase. »Toliko je tega tujega blaga... Pri nas pa niti polenčka.«

»Dobro, dobro... Stopite z menoj!...«

Solze so padale v škripajoč sneg, obup je razsajal v duši...

*

Zjutraj sta se vzbudila Tonček in Jelica. Matere ni bilo nikjer. Oče se še tudi ni vrnil iz službe.

»Kje si, mama,« kliče Jelica.

Ker ni odgovora, reče Tonček:

»Gotovo je šla po nekaj...«

Vstal je, zagrnil Jelico tesno in rekel:

»Leži, toplo je pod odejo. Jaz moram v šolo.«

Oblačil se je in ves drgetal. Zakaj obleka je bila lahka in ni branila telesa pred mrazom.

»Bežal bom v šolo... Tam kurijo!«

»Jaz ne bom sama,« je zajokala Jelica.

»Saj bo prišla mama. Pa tudi oče bo kmalu doma. Bojazljivka...«

»Lačna sem,« je rekla, zadržujoč jok.

»Mama bo skuhalo, ko pride. Potrpi nekoliko.«

»A ti? ... Ne boš jedel?«

»Ko pridem iz šole... Tam je toplo, pa ne bom lačen.«

Še enkrat ji je popravil cunje, da bi je ne zeblo, se ji je nasmehnil, obesil torbico na ramena in šel.

(Se nadaljuje.)

Naše gibanje.

Ptuj. Pozivamo vse one člane, ki so pred 20. aprilom t. l. oddali v naši pisarni slike in denar za nove železniške legitimacije, kakor tudi stare radi podaljšanja za to leto, da pridejo čimprej po nje. Istotako tudi one člane in sploh vse invalide, ki so zaščiteni po sedanjem invalidskem zakonu, t. j., ki prejema invalidnino redno, če tudi še po starem, da si naročijo nove železniške legitimacije. To je treba takoj storiti, ne pa šele takrat, kadar jih rabijo. Isto velja tudi za one, ki imajo legitimacije, da jih prinesejo radi podaljšanja za to leto še pred 10. majem.

Za popolnoma nove legitimacije je treba prinesiti slike v velikosti 9/6 cm in po 10 Din v gotovini.

Kdor želi, da se mu nabavi nova železniška legitimacija ali napravi kakršnakoli prošnja, mora vselej seboj prinesiti stari sklep ali rešenje po sedanjem inv. zakonu in še zadnji odrezek, ki dokazuje, da prejema invalidnino redno.

Nadalje opozarjamo naše člane in članice, ki se preseljujejo iz enega poštnege področja v drugo poštno področje, da morajo vselej spremembo naslova naznaniti dravski finančni direkciji, računovodstvu za vojaške mirovine v

Ljubljani, ker po najnovejših določilih ne smejo poštni uradi pošiljati nakaznic za naslovniki, temveč jih morajo pošiljati nazaj v Ljubljano in tako ne dobijo invalidnine, dokler se ne oglasijo.

Kadar se naznanja sprememba naslova, je treba vselej navesti tudi likvidno številko, ki je na odrezku napisana s strojem ali pa s peresom, ne pa ček. št. finančne direkcije.

Končno sporočamo še to: Radi izdatkov za velikonočne praznike in za sv. birmo, ki bo v tukajšnjem okolišu, ne bomo še ta mesec ustavili lista onim, ki še niso za to leto ničesar plačali. Pač pa ga bomo ustavili vsem onim, ki tega ne bodo storili najkasneje do 10. maja.

Za zaostale invalidnine, ki so na dolgu do vključno 31. marca 1932, se ne obračate na finančno direkcijo. Priznanice in navodila bo že poslala sama finančna direkcija kadar bo čas za to. Vprašanja in dopisi pa prav nič ne zaležejo. V današnji številki itak prinašamo tozadevno določbo fin. zakona. Invalidnine od 1. aprila 1932 naprej, to je po tej budžetski dobi za l. 1933/34, pa itak sami brez odlašanja nakažejo, kadar prejmejo novo rešenje po inval. zakonu iz leta 1929.

Boljša družina v Mariboru, brez otrok, bi vzela k sebi 12—14letno siroto-deklico iz meščanske družine ali dobre kmetijske hiše. Reflektira se samo na inteligentno, ubogljivo in pošteno. Pozneje bi jo eventualno vzela za svojo. Ponudbe z natančnimi opisi radi izbire je poslati na Oblastni odbor udruženja vojnih invalidov v Ljubljani. Predpogoj bo predstavitev.

Poziv za poravnavo članarine. Krajevni odbor Udruženja vojnih invalidov v Mariboru bo prihodnje dni razposlal opomine vsem zamudnikom v svrhu poravnave zaostale članarine za leto 1932/33. Prosimo, da opomini ne zadržajo na gluha ušesa, pač pa naj vsak nakaže zaostanek po položnici, ki bo priložena. Ako si pustijo redno pošiljati list, ga morajo tudi plačati.

*

Vprašanje: Vojna vdova sem dobivala po možu, ki je doma umrl, pokojnino, sedaj pa mi je ustavljena. Ali bom kaj dobila, če napravim prošnjo, vsaj enkratno podporo? Sem slabega zdravja in imam mladoletno hčerko.

Odgovor: Ako je bil mož odpuščen domov najmanj kot 60% invalid, potem je upanje, ali pa, ako je umrl doma na dopustu. Drugače pa tudi enkratne podpore ne morete dobiti.

Zaposlitev invalidov upokoјencev v državni službi.

Središni odbor je dobil od ministrstva financ sledeči odgovor:

Iz stilizacije § 57 fin. zakona 1932/33 se vidi jasno, da smejo biti invalidi-državni upokoјenci zaposleni pri državi in njenih podjetjih pod sledečimi pogoji:

1. Ako jim je pokojnina priznana po zakonih, sprejetih po 1. juliju 1923, jim pripadajo — dokler traja ta služba — zmanjšani pokojninski pripadki, ne računajoč družinske draginske doklade po odst. 2. imenovanega §a.

2. Ako jim je pokojnina priznana po zakonih, sprejetih pred 1. julijem 1923, jim pripada:

a) polna penzija, ako ista — ne računajoč družinske draginske doklade — znaša do 3000 Din mesečno,

b) zmanjšana premija po odst. 2. imenovanega §a, ako pokojnina — ne računajoč družinske draginske doklade — znaša nad 3000 Din mesečno.

3. Invalidom državnim upokoјencem, zaposlenim pri državi in njenih podjetjih, katerih mesečni dohodki od tega zaposlenja znašajo nad 5000 Din, ne pripada nobena penzija ne glede na to, ali je njih pokojnina odrejena pred ali po 1. juliju 1923.

Izdaja Udruženje vojnih invalidov. Odgovorni urednik: Fricko Juvan, Kolodvorska ul. 35. Tiska tiskarna „Slovenija“ v Ljubljani. — Predstavniki za tiskarno: Albert Kolman.

BUDHHA čajne mešanice so najboljše
TEA IMPORT
Telefon 26-26 - B. o. j. TIMPORT. Ljubljana, Večna pot 15

Julija Polajnko

Izdelovanje in barvanje klobukov ter volneni izdelki domače izdelave.

LJUBLJANA, Klunova ulica 7

In zaloga kavinih Mocca kock.

Kocka za Din 1* — zadostuje za skodelico dobre črne kave.

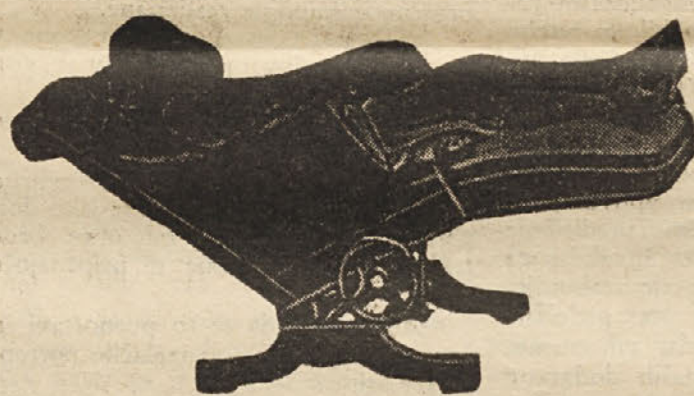
Oglašujte v našem listu!

naš pravi domači izdelek!

LEGAT — specerija — delikatesa — zajutrkovalnica
Ljubljana — Miklošičeva cesta št. 28
Kava, dnevno sveža iz lastne novodobne pražarne

Patentni zložljivi fotelj

posebno priporočljiv za bolnike, kateri trpe na astmi ali drugih bolečinah v nogah.

Priporoča se tudi za vsa v tapetniško stroko spadajoča dela po najnižjih cenah.

I. Klobčaver, Ljubljana, Poljanska 17
(dvorišče)

Vojni tovariši in invalidi!

Priporoča se trdka damskih slamnikov in klobukov

Cecilija Bricelj, Ljubljana

Križevniška ulica št. 2 in Vodnikov trg (stojnica)

Vam nudi dobro blago po najnižjih cenah. Sprejemajo se popravila in barvanje vseh vrst klobukov.

Dr. Pirčeva sladna kava

Dr. Pirčeva sladna kava je prav prijetnega okusa in jo pijo odrasli kot otroci z užitkom.

je prvovrsten domač izdelek, s katerim pripravite zdravo, izdatno, redilno in ceneno pijačo za Vas in Vaše otroke.